

Uitspraak nr. 91 van de Verbondscommissie Samenloop inzake "van garageterrein gestolen auto"

Betreft: casco-motorrijtuigverzekering/aansprakelijkheids- en rechtsbijstandverzekering voor Motorvoertuigenbedrijven

Partijen: Verzekeraar A
en
Verzekeraar B

Verzekeraar A en verzekeraar B hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Verbondscommissie Samenloop tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen partijen is gerezen.

Feitelijke gegevens

Op 15 november 1994 heeft de heer X een auto ter reparatie op het terrein van de firma Y geplaatst, waarna hij de sleutels bij de receptie heeft afgegeven. Op 17 november 1994 bleek de auto te zijn gestolen.

De betrokken auto was tegen diefstal verzekerd bij verzekeraar A. De aansprakelijkheids- en Rechtsbijstandverzekering voor Motorvoertuigenbedrijven die de firma Y bij verzekeraar B heeft gesloten bevat een cascodekking voor cliëntenobjecten.

Partijen verschillen van mening over de vraag wie dekking dient te verlenen.

Het geschil

In zijn memorie van eis stelt verzekeraar A:

"Op 15-11-1994 heeft onze verzekerde zijn auto in verband met een uit te voeren reparatie op het terrein van de firma Y geplaatst en de sleutels aan de receptie afgegeven. Op 17-11-1994 bleek de auto te zijn gestolen.

Op grond van de bij ons op 3-12-1993 afgesloten cascoverzekering hebben wij onze verzekerde schadeloos gesteld.

Verder berichten wij u dat de firma Y een garageverzekering bij verzekeraar B heeft afgesloten die van oudere datum is. Op deze verzekering is deze schade eveneens gedekt.

Aangezien voorts een cascoverzekering geen speciale verzekering is, menen wij dat de garageverzekering op grond van het chronologische beginsel voor dient te gaan".

In zijn memorie van antwoord stelt verzekeraar B:

"Op 15 november 1994 heeft de heer X een voertuig ter reparatie bij de firma Y in bewaring gegeven. X heeft het betrokken voertuig geplaatst op het terrein van de firma Y, waarna hij de sleutels bij de receptie heeft afgegeven. Op 17 november 1994 bleek dat het voertuig als gevolg van diefstal niet meer ter plaatse aanwezig was.

Het betrokken voertuig was tegen diefstal verzekerd bij verzekeraar A. Verzekeraar A heeft de schade aan haar verzekerde uitgekeerd en heeft zich vervolgens gewend tot verzekeraar B met het verzoek uit hoofde van subrogatie een bedrag ad f 43.526,74 aan haar te betalen. Ze heeft zich daarbij op het standpunt gesteld dat de door verzekeraar B met de firma Y gesloten Aansprakelijkheids- en Rechtsbijstandverzekering voor Motorvoertuigenbedrijven eveneens een cascodekking kent, waaronder haar verzekerde X eveneens een uitkering voor het diefstalevenement had kunnen vorderen. Verzekeraar A stelt zich daarbij op het standpunt dat zij, als getreden in de rechten van haar verzekerde, in het kader van het chronologisch beginsel niet "voor" had dienen te gaan, waaraan zij toevoegt, dat een cascoverzekering haars inziens geen speciale verzekering is.

Primair stelt verzekeraar B zich op het standpunt dat in het geheel geen sprake is van samenloop.

De Commissie Samenloop van de Nederlandse Unie van Schadeverzekeraars definieerde in haar rapport van 1975 samenloop als volgt: "samenloop ontstaat als gevolg van het bestaan van verschillende polissen, welk elk voor zich de verzekerde of medeverzekerde dekking toezeggen in geval van schade, gelegen in hetzelfde belang".

In de onderhavige kwestie is aan de zijde van verzekeraar A sprake van een op het specifieke voertuig geïndividualiseerde cascopolis. Dit, in tegenstelling tot de door verzekeraar B gevoerde polis, alwaar voor motorrijtuigen, te beschouwen als cliëntenobjecten, slechts een algemene dekking ten bate van de ondernemer is gecreëerd (artikel p). Nu in de door verzekeraar B gevoerde polis nergens staat vermeld dat X als verzekerde heeft te gelden, en in die zin zonder meer vaststaat dat enkel en alleen verzekeringnemer de firma Y vergoeding van de geleden schade had kunnen vorderen, kan niet worden geoordeeld dat sprake is van verschillende polissen, die ieder voor zich de verzekerde of medeverzekerde dekking toezeggen ingeval van schade, geleden in hetzelfde belang.

Ter adstructie van haar standpunt wijst verzekeraar B ten overvloede op het arrest, dat het Hof te 's-Gravenhage op 11 september 1985 in een overeenkomstige casus heeft gewezen (V.R. 1986, 102). Het Hof heeft aldaar beslist dat in gevallen als de onderhavige enkel en alleen verzekeringnemer (het garagebedrijf) vergoeding van de schade van zijn cliënt bij zijn garageverzekeraar (met casco-dekking) kan vorderen, waartoe feitelijk geen enkele aanleiding bestaat indien de cliënt door diens eigen verzekeringsmaatschappij (de particuliere verzekeraar) schadeloos werd gesteld.

Voor zover uit dit arrest al niet afdoende blijkt dat verzekeraar A, als gesubrogeerd verzekeraar, in het geheel geen zelfstandig vorderingsrecht tegenover verzekeraar B toekomt (en er derhalve van samenloop in het geheel geen sprake is), voegt verzekeraar B aan het vorenstaande voor de volledigheid nog toe, dat verzekeringnemer de firma Y haar uitdrukkelijk heeft laten weten in dit geval in ieder geval geen vergoeding van de diefstalschade onder de door verzekeraar B gevoerde polis te willen opvorderen, aan welke dwingende keuze van de firma Y verzekeraar B zich niet alleen wil houden doch ook nadrukkelijk heeft te houden. De melding van de schade, zoals die eind maart 1996 alsnog op verzoek van verzekeraar A bij verzekeraar B plaatsvond, heeft in die zin derhalve slechts een informerend karakter gehad en mag volgens de firma Y zeker niet worden opgevat als een verzoek om alsnog tot vergoeding over te gaan (waarvan uitdrukkelijk nota wordt gevraagd).

Verzekeraar B stelt zich op het standpunt dat zij niet is gehouden tot uitkering van de door verzekeraar A gevorderde schade over te gaan. Van de door verzekeraar A gepretendeerde samenloop is geen sprake, nu in beide polissen niet gesproken kan worden van door dezelfde verzekerde zelfstandig te vorderen dekking voor schade, geleden in hetzelfde belang. Waar slechts verzekeringnemer de firma Y de keus heeft onder de polis van verzekeraar B een vergoeding tot vordering van schade op te voeren (hetgeen zij absoluut niet wenst), verzoekt

verzekeraar B uw commissie uit te spreken dat verzekeraar A niet ontvankelijk is in haar verzoek en dat haar vordering dientengevolge niet voor honorering vatbaar is".

Overwegingen van de commissie

Dit geschil is als samenloopgeschil door verzekeraar A aan de commissie voorgelegd overeenkomstig artikel 2 lid 2 van haar reglement op grond waarvan de commissie dit geschil in behandeling neemt.

De commissie constateert dat in het voorgelegde geschil geen sprake is van samenloop van dekkingen, aangezien de eigenaar van de gestolen auto geen verzekerde is terzake van de bij verzekeraar B afgesloten aansprakelijkheids- en rechtsbijstandverzekering voor motorvoertuigenbedrijven.

Derhalve kan de eigenaar van de gestolen auto aan deze verzekering geen zelfstandige rechten ontlenen, zodat ook de in diens rechten getreden verzekeraar A terzake van de onderhavige verzekering geen recht bezit.

De commissie is van oordeel dat nu niet uit de polis blijkt dat de verzekering van verzekeraar B eveneens een verzekering ten behoeve van een derde betreft, alleen de verzekeringnemer, de firma Y, vergoeding van de schade van zijn cliënt kan vorderen van verzekeraar B. In dit verband kan worden verwezen naar het arrest van het Hof Den Haag, d.d. 11 september 1985, (VR 1986, 102).

Van een dubbele verzekering is mitsdien geen sprake, daar het belang van de auto-eigenaar uitsluitend is verzekerd op de bij verzekeraar A afgesloten cascoverzekering.

Conclusie

De commissie concludeert dat de cascoverzekeraar van de gestolen auto geen rechten kan ontlenen aan de verzekering die door het garagebedrijf is afgesloten, zodat er geen sprake is van samenloop van dekking.

Bindend advies

Partijen hebben zich tot de commissie gewend ter verkrijging van een bindend advies. De commissie geeft als bindend advies dat verzekeraar A dekking dient te verlenen.

Aldus is beslist op 8 november 1996 door mr. D.F. Richters, mr. S.A.M. Brugman, mr. M.M.C.J.M. de Nerée tot Babberich, mr. P.P. Roerink, mr. M.J. Tolman, leden van de Verbondscommissie Samenloop, in tegenwoordigheid van mw. mr. W.H. Quaedvlieg-Meijer, secretaris.

De voorzitter,

De secretaris,

mr. D.F. Richters

mw. mr. W.H. Quaedvlieg-Meijer